

La missa de Judes

Rafael Roca

La defunció de mossén Pere Riutort m'ha fet recordar la impactant crònica periodística que, en nom de l'associació «La Paraula Cristiana», el lingüista i capellà va publicar a la revista Saó en març de 1979. Un text que retrata, amb tot tipus de detalls, l'extrema irracionalitat que, durant el període de la Transició, mobilitzà un sector molt poderós de la societat valenciana.

Així, amb el títol «Creuada contra les misses en valencià», l'autor hi denunciava que el diumenge 21 de gener d'aquell any, «quan s'estava celebrant la missa» a l'església de la Companyia de Jesús, «irromperen unes 15 persones amb les seues protestes durant l'homilia, que s'hagué de suspendre, cridant que es parlava "català" i no valencià». Una setmana després tornaren «a repetir l'assalt a la mateixa església», «aquesta vegada amb més virulència i amb major nombre de provocadors» – entre els quals «hi havia qui ostentava la insígnia del GAV»–, que proferiren nombrosos impropis

contra els celebrants: «criminals», «canalles», «renegats», «traïdors que celebren la missa de Judes», «venuts a l'or català», «fills de...» i un llarg etc.

Pere Riutort, «a qui intentaren agredir i li digueren tota classe d'insults», explicava que, «davant les contínues amenaces de bombes i escrits difamatoris anònims», els responsables dels jesuïtes, «amb gran dolor», prengueren la decisió de suspendre l'eucaristia del diumenge següent. Cosa que entusiasma els provocadors, que en veure les portes del temple tancades exclamaren: «Hem guanyat, ja no hi ha missa catalana!». Amb cruessa i expressivitat extraordinàries, l'article encara relata d'altres actuacions semblants que aquells dies es varen produir a les parròquies

de Santa Caterina, el Pilar i Sant Pere Pasqual, on «fou necessària la reconvençió ferma i enèrgica del rector de la parròquia per a fer-los callar».

De fet, la sensació d'impunitat amb què devien moure's els grups d'exaltats, que en cap moment no varen ser interceptats per les forces d'ordre públic, seria quasi absoluta. I explica que fins i tot atacaren amb bombes intel·lectuals com ara Joan Fuster i Manuel Sanchis Guarner, que era membre de «La Paraula Cristiana»; i que, un dia, en arribar al portal de sa casa, es trobà al terra una pintada que resava: «S. Guarner, Judes i traïdor». Unes actituds que transpiren intolerància i odi. I assenyalen que els fanàtics acostumen a projectar les seues misèries en el proïsme.